

Sygn. PR 3 Ds. 311.2017

PROKURATURA REJONOWA
W CHORZOWIE
Plac Piastowski 17
tel. 32-779-61-00
-3-

POSTANOWIENIE
O UMORZENIU ŚLEDZTWA

Chorzów, dn. 31.07.2017 r.

K. Koziół-Olechnowicz –Prokurator Prokuratury Rejonowej w Chorzowie
po zapoznaniu się z aktami sprawy z zawiadomienie Sebastiana Pabisia dot.
niedopełnienia obowiązków przez członków komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń
Społecznych w Chorzowie, tj. o czyn z art. 231 1 kk i inne
na podstawie art. 11 § 1, art. 17 § 1 pkt 2, art. 322 § 1, 2 i 3, art. 253 § 1 i 2, art. 293
§ 1, art. 323 § 1 k.p.k. i art. 325a § 2 k.p.k. oraz art. 23b § 1 k.p.k. w zw. z art. 59a § 1
k.k.*)

postanowiła:

umorzyć śledztwo:

1. w sprawie z zawiadomienia Sebastiana Pabisia dot. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków w dniu 21.04.2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS mocą orzeczenia tejże komisji z dnia 21.04.2015 r. stwierdzającego, że Sebastian Pabiś nie jest niezdolny do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających przyznanie ww. świadczeń rehabilitacyjnych w związku z wypadkiem przy pracy na szkodę interesu prywatnego Sebastiana Pabisia, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk - **na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa;**
2. w sprawie narażenia Sebastiana Pabisia w dniu 21.04.2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS mocą orzeczenia tejże komisji z dnia 21.04.2015 r. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 160 par. 1 kk - **na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa;**

3. w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 21.04.2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS mocą w orzeczeniu tejże komisji z dnia 21.04.2015 r. co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 par. 1 kk - **na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa;**
4. w sprawie podrobienia lub przerobienia dokumentu w dniu 21.04.2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS w postaci orzeczenia tejże komisji dot. Sebastiana Pabisia z dnia 21.04.2015 r. w celu użycia za autentyczny, tj. 270 par. 1 kk - **na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa.**

UZASADNIENIE

W dniu 20 marca 2017 r. Prokuratura Rejonowa w Chorzowie na podstawie zawiadomienia złożonego przez Sebastiana Pabisia wszczęła śledztwo o czyn z art. 231 par. 1 kk popełniony przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS.

Na podstawie całokształtu zebranej dokumentacji ustalono następujący stan faktyczny.

Mocą orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Chorzowie w osobach lekarzy Heleny Walach, Joanny Helińskiej i Gabrieli Muś z dnia 21 kwietnia 2015 r. stwierdzono, że Sebastian Pabiś nie jest niezdolny do pracy i nie występują okoliczności uzasadniające przyznanie ww. świadczeń rehabilitacyjnych w związku wypadkiem przy pracy. W rezultacie Sebastian Pabiś został pozbawiony uprawnień do świadczeń rehabilitacyjnych co negatywnie wpłynęło na jego stan zdrowia fizycznego, psychicznego oraz sytuację finansową. Z materiałów sprawy wynika, że wydając przedmiotową decyzję komisja orzecznicza Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Chorzowie w opisanym wyżej składzie oparła się na dostępnej dokumentacji medycznej, badaniu bezpośrednim Sebastiana Pabisia, wynikach badań dodatkowych oraz uwzględniła poziom kwalifikacji zawodowych opiniowanego i jego

wiek. Nadto wydanie decyzji w dniu 20 marca 2015 r. poprzedzone zostało badaniem przez konsultanta ortopedę. Na tej podstawie Komisja Lekarska uznała, że w momencie opiniowania mierne nasilenie zaburzeń nie powodowało takiego naruszenia sprawności organizmu Sebastiana Pabisia, które skutkowałoby uznaniem jego niezdolności do pracy.

W oparciu o powyższe zważyć należy co następuje.

Do wypełnienia znamion czynu z art. 231 par. 1 kk koniecznym jest, aby działanie funkcjonariusza polegało na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. W zachowaniu członków komisji lekarskiej nie sposób dopatrzyć się znamion przedmiotowych czynu z art. 231 par. 1 kk w postaci przekroczenia uprawnień czy niedopełnienia obowiązków. Wskazać należy, iż niedopełnienie obowiązków obejmuje zarówno zaniechanie podjęcia nałożonego na funkcjonariusza publicznego obowiązku, jak i niewłaściwe jego wykonanie (por. A. Barczak-Oplustil, *Komentarz...*, pkt 7). Zaakceptować należy na gruncie przestępstw urzędniczych tezę, zgodnie z którą należy uważać, "by z istoty pełnionej funkcji przez podmiot, którego odpowiedzialność karna jest rozpatrywana, nie wyprowadzać zbyt daleko idących uprawnień i obowiązków, a jedynie te, które są najbardziej pierwotne i dla danej funkcji oczywiste [...]" (J. Duży, *Przekroczenie...*, s. 73, cz. 2). Po analizie materiału dowodowego w sprawie stwierdzić należy, że wydając przedmiotową decyzję komisja orzecznicza ZUS oparła się na dostępnej dokumentacji medycznej w postaci dokumentacji z przebiegu leczenia Sebastiana Pabisia, kart informacyjnych z leczenia szpitalnego za rok 2014, zaświadczeń o stanie jego zdrowia wystawionych przez lekarzy leczących z dnia 06.02.2015 r. oraz wynikach badań dodatkowych. Ponadto komisja ZUS oparła się na badaniu bezpośrednim opiniowanego oraz uwzględniła poziom jego kwalifikacji zawodowych i osiągnięty wiek. Nadto wydanie decyzji w dniu 20 marca 2015 r. poprzedzone zostało badaniem Sebastiana Pabisia przez konsultanta ortopedę. Decyzja lekarzy orzeczników ZUS polegająca na wydaniu orzeczenia z dnia 21 kwietnia 2015 r. została zatem poprzedzona zgromadzeniem niezbędnej w tym zakresie dokumentacji oraz badaniem bezpośrednim opiniowanego. Decyzja ta została zatem wydana po przeprowadzeniu niezbędnej wymaganej

przepisami prawa procedury i jako taka nie może być rozpatrywana w kategoriach przekroczenia uprawnień czy niedopełnienia obowiązków w rozumieniu art. 231 par. 1 kk. Nie stwierdzono w niniejszej sprawie naruszenia przepisów lub pragmatyk służbowych. Dokonanie innej niż oczekiwana przez petenta oceny stanu zdrowia nie może być utożsamiane z dokonaniem przestępstwa. Czynu tego można dokonać działając tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. W toku postępowania nie stwierdzono istnienia jakichkolwiek okoliczności, które wskazywałyby na istnienie umyślności w działaniu lekarzy orzeczników – nie stwierdzono negatywnego stosunku komisji lekarskiej do Sebastiana Pabisia, który to stosunek miałby się uzewnętrznić w braku obiektywizmu przy wydawaniu orzeczenia o jego zdolności do pracy. Sam zawiadamiający nie podał w żadnym momencie, aby znał któregoś z członków komisji lekarskiej, aby miał z nim jakiś zatarg czy negatywne doświadczenia w przeszłości, co miałoby mieć wpływ na rozpatrzenie jego sprawy. Komisja lekarska wydająca przedmiotowe orzeczenie składała się z trzech osób, co oznacza, że została podjęta kolegialnie przy uwzględnieniu wiedzy, doświadczenia zawodowego i oceny konkretnego wypadku medycznego przez trzech niezależnych lekarzy. Trzeba także z całą mocą podkreślić, że decyzja komisji orzeczniczej ZUS podlegała kontroli w trybie odwołania od niej.

W tym stanie rzeczy podjęto decyzję w brzmieniu określonym w części dyspozytywnej postanowienia.

Jednocześnie prokurator nadzorujący postępowania nie dopatrywał się w postępowaniu lekarzy – członków komisji lekarskiej ZUS znamion przestępstw przywołanych w zawiadomieniu, a kwalifikowanych z art. 270 par. 1 kk, art. 271 par. 1 kk oraz art. 160 par. 1 kk i z tego powodu ze względu na brak znamion przestępstwa postanowiono jak w punktach 2-4 niniejszego postanowienia.

Prokurator
Prokuratury Rejonowej
mar K. Kaziol-Olechnowicz

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.):
- stronom procesowym,

5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 k.p.k.).

- (data i podpis prokuratora)

